

Nr 576

Av herr Jonasson, om medel för ytterligare beredskapsarbeten för byggande av vägar i Värmlands län.

(Lika lydande med motion nr 459 i Första kammaren)

Goda kommunikationer är en grundläggande förutsättning för att näringslivet skall kunna utvecklas, och de allvarliga brister som präglar de värmländska vägarna torde därför starkt bidra till den svåra situation som Värmlands näringsliv f. n. befinner sig i. På grund av bristande anslag har många och viktiga vägbyggen fått skjutas på framtiden. En del för länet livsviktiga vägprojekt har inte ens kunnat planläggas.

Många företag i Värmland har på senare tid tvingats inställa driften, och varsel om ytterligare sådana åtgärder har utfärdats. Detta har gett upphov till en omfattande ovisshet inför framtiden. De lokala myndigheterna har på olika sätt sökt lösa de uppkommande problemen och har sålunda även gjort upprepade framställningar beträffande behovet av större resurser till vägarna. Anslagstilldelningen måste ändå bedömas som otillräcklig.

Riksväg 62, som går genom länet, svarar inte mot de krav i transporthänsyn, som ställs av industriföretagen i Klarälvsdalen. En allvarlig försämring i kommunikationerna inträdde för berörda trafikanter, när persontrafiken på järnvägen Hagfors—Karlstad nedlades 1965. Löften om att tillfredsställande ersättningstrafik skulle ordnas hade förutsatt en snabb uppbyggnad av vägarna. Genom en bättre planering och ombyggnad av riksväg 62 skulle mycket kunna vinnas. Med hänsyn till den starka expansion som präglar karlstadsområdet är utbyggnad av tillfartsvägarna av stor betydelse.

Den sedan ett tjugotal år planerade vägsträckan mellan Hagfors och Fredriksberg bör snarast byggas. Under nuvarande förhållanden måste trafiken mellan de nämnda orterna gå på mycket undermåliga vägar, om inte orimligt lång omväg skall behöva göras. Ifrågavarande vägsträcka har stor betydelse ur skogsnäringens synpunkt och kunde bli en etapp på en eventuell mellanriksväg från Ludvika genom Värmland till närmaste isfria hamn i Norge. Behovet av en väg med hög kapacitet i väst-östlig riktning genom mellersta delarna av länet är mycket stort och skulle bli av avgörande betydelse för industrins konkurrenskraft i mellersta och norra delarna av Värmland. En mellanriksväg som förslagsvis följer sträckan Ludvika—Fredriksberg—Hagfors—Kongsvinger till isfri hamn i Norge skulle dock även få stor betydelse för Dalarna och för landskapen öster och norr därom.

Detta vägprojekt är av stor angelägenhetsgrad. Många andra vägar i länet måste emellertid också byggas.

Som tidigare påpekats utgör en kraftig vägupprustning i Värmland en förutsättning för att därvarande industri skall leva vidare och utvecklas. Flertalet av företagen torde ha möjlighet att expandera om de rätta förutsättningarna skapas, och möjligheterna för nya företag att etablera sig måste under samma villkor bedömas som goda.

Värmlands län torde vara det län som hårdast drabbats av nedläggelser av företag och som därigenom f. n. har en mycket stor arbetslöshet. Dessa omständigheter gör det angeläget att mera pengar ställs till förfogande för beredskapsarbeten i form av vägbyggen.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala nödvändigheten av att medel för ytterligare beredskapsarbeten ställs till förfogande för vägbyggnader i Värmlands län.

Stockholm den 26 januari 1968

Bertil Jonasson (cp)